

9 SAFEGUARDING A POVOLENÉ ČINNOSTI

9.1 Unijní úprava a praxe safeguardingu

Safeguarding, jehož podstatu jsme si již nastínil v popisu obecné úpravy EMI a PI, představuje jeden ze základních pilířů řádného fungování finanční instituce, kdy jsou klientské prostředky chráněny na dedikovaném účtu úvěrové instituce příslušné země. Známe tři obecné formy ochrany peněžních prostředků klientů:

- a) **segregovaný** klientský účet,
- b) **pojištění**,
- c) **investiční model** formou investování do nízkorizikových a likvidních aktiv.

V České republice je povinnost segregace upravena v § 22 odst. 1 písm. b) zák. o platebním styku a požaduje ukládání klientských prostředků na účet úvěrové instituce. Jiné možnosti zajištění ochrany klientských prostředků poskytují zákonodárci dle výše uvedené klasifikace, a je jimi tudíž pojištění nebo jakékoliv zajištění srovnatelné ochrany⁴¹¹ poskytované pojišťovnou či jinou úvěrovou institucí (umožňuje-li to daný řád příslušného členského státu), příp. formou investice právě do „likvidních aktiv s nízkým rizikem“. Tento model je dodržován i v jiných úpravách mimo Evropskou unii a stojí za zmínku, že i Velká Británie jej jako bývalý členský stát Evropské unie udržuje v identické formě, kdy článek 22 nařízení o elektronických peněžích z roku 2011 poskytuje možnost zajištění od pojišťovací nebo jiné úvěrové instituce, příp. investováním prostředků do aktiv s nižším rizikem [článek 21 odst. 1 písm. b)].⁴¹²

Princip ochrany klientů vyžaduje, aby taková ochrana byla poskytována (v souladu s volným pohybem kapitálu, ale i s možnostmi dohledu členských států) výhradně v rámci Evropské unie, nicméně státy Evropského hospodářského společenství jsou považovány za země s legislativou obdobné úrovně, proto běžně docházelo k jejich akceptaci pro ukládání a ochranu klientských prostředků EMI nebo PI z členských zemí Evropské unie.

Úprava je relativně jednoduchá, přímočará a model pochopitelný, i přesto však dochází k relativně častým případům nedodržování povinností ve vztahu k safeguardingu, proto je vhodné si takové případy demonstrovat, abychom mohli

⁴¹¹ Anglicky zvané „insurance“ a „warranty“.

⁴¹² *The Electronic Money Regulations 2011* [online]. Legislation.gov.uk [citováno 23. srpna 2024]. Dostupné z: <https://www.legislation.gov.uk/uksi/2011/99/part/3/crossheading/safeguarding>.

vyhodnotit aktuální legislativu a přístupy dohledových orgánů, tedy posoudit, jestli jsou dostačující.

Prvním zásadním problémem je právě samotná **dohoda o zřízení sběrného účtu** s příslušnou úvěrovou institucí, kdy tato podmínka představuje i prerekvizitu k udělení licence v rámci licenčního řízení. Daleko nejpobulárnější metodou zůstává forma segregace, přičemž v České republice se pro takovou formu používá pojmu „účet ve zvláštním režimu“, kdy musí úvěrová instituce vystavit EMI nebo PI „příslib o vedení účtu ve zvláštním režimu“ (§ 41f zákona o bankách),⁴¹³ který je následně povinná předložit ČNB v zájmu splnění podmínek licenčního řízení. Jak má ale EMI nebo PI postupovat, odmítne-li jakákoliv úvěrová instituce otevírat takové účty, což je na českém trhu běžnou praxí? Nejjednodušší je otevřít takový účet v jiné jurisdikci, kdy určité instituce dokonce vybudovaly své podnikání právě na takové činnosti vedle běžných operací.⁴¹⁴ V případě EMI či PI, které využívají i kryptoaktiva, je situace ještě složitější, a právě v tomto sektoru docházelo často k preferenci bank v rámci EHS⁴¹⁵ z důvodu nemožnosti otevření sběrného účtu v členských státech Evropské unie.⁴¹⁶ Lze očekávat **odpor bank k přijímání složitějších případů** (tedy EMI a PI) z hlediska AML/CFT z důvodu rozsáhlého monitoringu jejich činnosti nebo potenciálu banky být pokutována příslušným dohledovým orgánem a deklarovanému základnímu cíli AML/CFT legislativy (tedy zneužití bankovního systému pro praní špinavých peněz a financování terorismu). Je však otázkou, jestli takový výsledek nejde proti základním principům deklarovaným Evropskou unií.

Lze přirozeně očekávat situace, kdy ochrana veřejného zájmu převáží nad základními čtyřmi svobodami (pohybu zboží, služeb, kapitálu a osob),⁴¹⁷ nicméně jde-li o kapitálová (tedy ne zdravotní) rizika ve formě praní špinavých peněz, je možné současnou úpravu oblasti AML/CFT společně s jejím striktním vyžadováním dohledovými orgány považovat minimálně za nepřiměřeně striktní a omezující tržní rozvoj. Výsledkem je protichůdná praxe, kdy lze vnímat motivaci menších a středních EMI nebo PI k otevírání klientských sběrných účtů u institucí bez možnosti zajištění ochrany klientských prostředků na úrovni úvěrových institucí, což narušuje základní princip ochrany slabší strany – klienta.⁴¹⁸ **Evropská unie jasně deklaruje své stanovisko podpory zejména malých a středních podniků** (deklarovaný princip „Think Small First“), jejichž kontribuce k celkovému hospodářství je především v rozvoji podnikání a soutěži (ve srovnání s velkými podniky).⁴¹⁹ V dokumentu

⁴¹³ Zákon č. 21/1992 Sb., zákon o bankách [online]. In *Systém ASPI* [citováno 5. března 2024]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/1/39677/1/2/zakon-c-21-1992-sb-o-bankach>.

⁴¹⁴ Příkladem může být European Merchant Bank v Litvě.

⁴¹⁵ Zejména Švýcarska nebo Lichtenštejnska.

⁴¹⁶ V době psaní této kapitoly nebyly ještě povinnosti z MiCA vynutitelné, lze ale jen stěží očekávat rapidní zlepšení situace v oblasti odmítání otevírání sběrných účtů úvěrovými institucemi společnostem, které poskytují služby ve vztahu ke kryptoaktivům.

⁴¹⁷ Např. v případě pandemie covidu-19.

⁴¹⁸ Jedná se především o multiplikaci klientských účtů u jiných neúvěrových platebních institucí.

⁴¹⁹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a výboru regionů: Na cestě k Aktu o jednotném trhu; Pro vysoce konkurenceschopné sociálně tržní

věnovaném zásadám pro realizaci podpůrné politiky pro malé podniky (tzv. „Small Business Act“) navíc navrhuje motivaci státní správy a přizpůsobení nástrojů veřejné politiky ve prospěch potřeb malých a středních podniků.⁴²⁰ Současný přístup dohledových orgánů v oblasti dohledu nad platebními institucemi (úvěrovými i neúvěrovými) společně s rozdělením odpovědnosti za dodržování AML/CFT povinností se samostatnými orgány (tzv. financial intelligence units) s výslednou slabší spoluprací s nimi a přesunutí hlavní odpovědnosti z veřejných orgánů na soukromý sektor lze ve výsledku považovat za vystupující proti těmto principům, a naopak zatěžující soukromý sektor povinnostmi a nadměrnými náklady, jejichž negativní dopad jsme již dokazovali v jiné publikaci.⁴²¹

Motivace EMI a PI je (i se zohledněním nákladově náročných regulačních povinností) vedena primárně ziskem, jehož dosažení je významně omežováno právě výše uvedenou neochotou otevírání sběrných účtů, což instituce vede k multiplikaci sběrných účtů s jinými neúvěrovými institucemi, u nichž však klientské prostředky nepoživají identické ochrany. I přes skutečnost, že safeguarding představuje povinnost, jejíž nedodržování může mít za následek až odebrání licence, je jeho obcházení pravidelným jevem z důvodu tržních podmínek EMI a PI a zpříšňujícím se prostředím pro dodržování AML/CFT podmínek. Rovněž je to způsobeno realizovatelností takové činnosti z důvodu nedostatečného dohledu a pravidelných hlášení bez samostatného auditu dodržování safeguardingu. Běžnou strategií je „**dvojitě**“ klientské **portfolio** EMI a PI, jehož první skupina je vykazována a druhá slouží k dosahování ziskovosti, přičemž je ideálně převáděna mimo členskou zemi a slouží k ní zejména platební instituce z jiných zemí s menší úrovní dohledu nebo reportingu. Navzdory aktuálnímu systému relativně podrobného národního reportingu, současný systém rozhodně nestačí a jeho nejslabší stránkou je přetrvávající fragmentace Evropské unie, kdy proaktivní hlášení mezi jednotlivými dohledovými orgány a úvěrovými institucemi přes hranice probíhá v mnohem menší míře, než je tomu na národní úrovni. Pro EMI nebo PI zase z důvodu jednotného trhu není možné uložit překážku otevření účtu v jiné členské zemi.

Druhým kritickým aspektem, jenž se spojuje s výše uvedeným, je vytváření tzv. „**nested relationships**“ neboli „**hnízdění**“ v jiné instituci v rámci korespondenčního vztahu. Podstatou takového problému je sbírání vkladů různých klientů a využívání korespondenčních vztahů k zasílání takových plateb v objemném celku bez možnosti úplné transparentnosti, na základě čehož se tyto souhrnné platby mohou dále „balit“ do většího objemu ještě mezi korespondenční bankou a respondentem. MMF definuje tento vztah jako „využívání korespondenčního bankovního vztahu

---

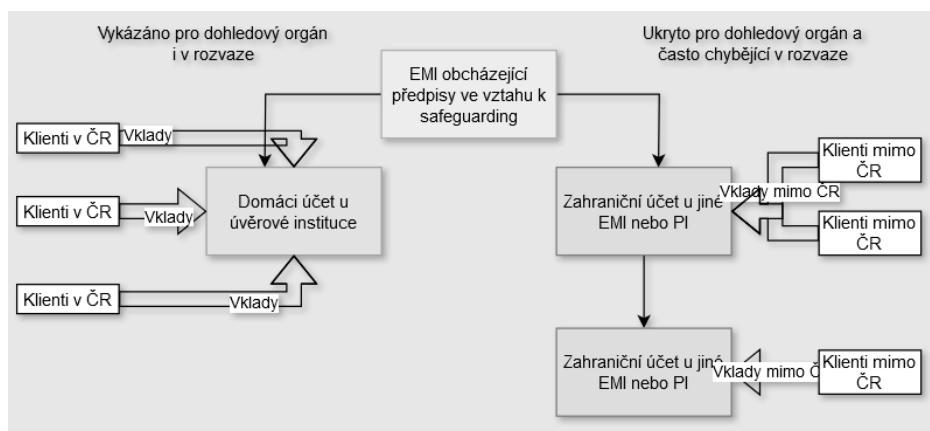
hospodářství; 50 návrhů pro lepší společnou práci, podnikání a obchod. In: EUR-Lex [právní informační systém]. *Úřad pro publikace Evropské unie* [citováno 23. srpna 2024]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1534167760484&uri=CELEX:52010DC0608>.

⁴²⁰ „Small Business Act“ pro evropské MSP. In: EUR-Lex [právní informační systém]. *Úřad pro publikace Evropské unie* [citováno 23. srpna 2024]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/CS/legal-content/summary/a-small-business-act-for-european-smes.html>.

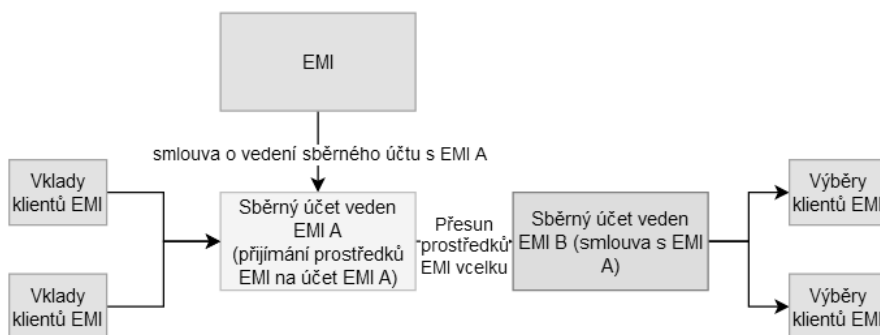
⁴²¹ BOČÁNEK, M. *Platební styk v rámci vysoce rizikových odvětví*. Praha: Wolters Kluwer, 2023, 166 s.

mezičlánky respondenční banky“.⁴²² Tímto způsobem lze stěží identifikovat původ veškerých prostředků na sběrných (poolových) účtech EMI nebo PI, spojí-li se navíc ještě s otevřením sběrných účtů v zahraničí mimo dohled příslušného národního orgánu. Tento problém tíží celé odvětví platebního styku a za současné přísnější AML/CFT legislativy s jednostranným působením shora, bez motivace soukromoprávních subjektů motivovaných primárně ziskem, lze jen stěží očekávat vymizení tohoto jevu, především po zkušenostech z historie a opakujících se problémech s likviditou v bankovním sektoru. Lze si to ukázat na názorných příkladech, které se nevyhnuly ani EMI v České republice:

Příklad č. 1: Dvojí clientské portfolio (vykázané a ukryté)

Příklad č. 2: Hnízdění (využívání sběrných účtů sekvence jiných EMI/PI)

⁴²² Mezinárodní měnový fond: *Recent Trends in Correspondent Banking Relationships: Further Considerations* [online]. Imf.org [citováno 23. srpna 2024]. Dostupné z: <https://www.imf.org/en/Publications/Policy-Papers/Issues/2017/04/21/recent-trends-in-correspondent-banking-relationships-further-considerations>.

Jak lze takové činnosti zabránit? Nejběžnějším scénářem je standardní **vypovězení** účtů úvěrovou institucí. Sice to může působit jako správný postup banky dle představ zákonodárců, trh je ale silnější než představy zákonodárců. Profesionálnější EMI a PI mívají již oddělení věnující se otevírání nových účtů s „očekávanými ztrátami“ v průběhu operací, zatímco se očekávaně stalo výnosné i pro některé úvěrové instituce, aby poskytovaly účty právě neúvěrovým platebním institucím, přičemž je možné najít dokonce i banky soustředící se výhradně na tuto činnost (např. European Merchant Bank v Litvě).⁴²³ Tímto způsobem se nicméně jen vytváří spolupracující blok finančních institucí, který za spolupráce organizovaných konzultačních skupin (které také podléhají AML/CFT pravidlům) přináší na trh sofistikovanější skupiny finančních institucí otevřené jednodušším převodům, často dodržující stanovená pravidla AML/CFT pouze na akceptovatelné minimum a nacházející i nedostatky, jak v dohledu, tak v národních úpravách samotných s následkem úpravy celých organizačních struktur, čehož výsledkem je **forum shopping**.

Zajímavou inovací vyvinutou v Litvě je systém **CENTROlink**, který novým licencím poskytuje účty s připojením na oblast plateb v eurech – SEPA –, a to přímo v rámci centrální banky. Litva zatím zůstává jediná v této oblasti, avšak pro litevské licencované EMI a PI jde o populární metodu, jak se vyhnout obtížím s otevíráním sběrných účtů u úvěrových institucí. Nabízí se otázka, jestli by tento potenciál neměl být využit i v jiných zemích z důvodu přímé možnosti monitoringu plateb přímo v rámci dohledového orgánu, kdy rozvoj automatizace v této oblasti bude již brzy nabízet ještě sofistikovanější možnosti sledování podezřelých plateb místo spoléhání se na soukromý sektor, který ze své podstaty nemůže být nikdy dostatečně motivován k plnění cílů, které náležejí veřejnému sektoru, a nikoliv soukromému.

Možností je samozřejmě více, je však důležité si uvědomit původní cíl safeguardingu, jímž je ochrana klienta samotného, resp. jeho prostředků. Výše uvedené argumenty jsme uvedli výhradně proto, aby bylo možné chápat částečně negativní dopad zpřísnující se úpravy (a zejména přenášení povinností veřejné správy na soukromý sektor), která přináší negativní tlak na EMI nebo PI, výsledkem čehož je substituce ochrany klienta za vyhovění dohledovému orgánu v jiných otázkách (tedy hlavně v oblasti AML/CFT).

Abychom si demonstrovali důležitost dodržování podmínky safeguardingu, může být příkladem relativně známý EMI z Litvy Bruc Bond, UAB, jehož licence PI byla pozastavena mimo jiné i v důsledku porušení pravidel safeguardingu, kdy společnost „míchala“ klientské prostředky s vlastními.⁴²⁴

⁴²³ Tyto účty jsou přirozeně poskytovány za ekonomicky často nevýhodných podmínek nebo jsou mnohdy významně dražší, než by tomu bylo v případě standardní úvěrové instituce.

⁴²⁴ NBL: *Decisions regarding the payment institution license for Bruc Bond, UAB* [online]. *www.lb.lt* [citováno 20. října 2024]. Dostupné z: <https://www.lb.lt/en/news/revocation-of-bruc-bond-uab-licence-for-serious-and-systematic-violations-of-national-legislation>.

9.2 Úprava a praxe safeguardingu ve Spojených státech amerických

Spojené státy americké na rozdíl od Evropské unie a Singapuru zatím úpravu ochrany klientských vkladů jakoukoliv z forem safeguardingu postrádají. V oblasti kapitálového trhu je vidět pokusy o zavedení hlubší ochrany vkladů reformou zákona o investičních poradcích,⁴²⁵ ale v oblasti platebního styku dosud není vidět ani na federální, ani na státní úrovni tlak na úpravy ukládání klientských prostředků MSB u úvěrových nebo obdobných institucí poskytujících pojištění vkladů.

V praxi se tedy uplatňuje multiplikace účtů přes další neúvěrové instituce. **Mnohem nebezpečnější fenomén pak představuje i přesouvání likvidity (klientských prostředků pro lokální transakce) do jurisdikcí mimo Spojené státy americké na platební instituce, které buď nemají licenci obdobné úrovně Spojených států, nebo dokonce licenci nemají vůbec.** Tímto způsobem je efektivita dohledu ve Spojených státech relativně narušována a vzniká zde významný nepoměr ve srovnání se striktní AML/CFT legislativou, kde FinCEN dohlíží na dodržování pravidel stanovených zejména BSA ve vztahu jak k úvěrovým, tak neúvěrovým platebním institucím. Tato oblast bude v příštích letech vyžadovat zlepšení, protože lze očekávat, že tento faktor sehraje významnou roli v oblasti forum shopping, tedy přesouvání transakcí do jednodušších oblastí s přiměřenou infrastrukturou, což Spojené státy budou rozhodně představovat. Uvedený problém má dvě stránky:

1. ochranu klientských prostředků, která je rozhodně ohrožena, dochází-li k jejich ukládání v dalších neúvěrových platebních institucích,
2. širší rozsah hnízdění (tzv. „nesting“), jehož základem bude převádění prostředků přes více účtů v sekvenci, na základě čehož se snižuje transparentnost a nemožnost řádného monitoringu transakcí.

Aktuálně dochází k častému otevírání korespondenčních vztahů s bankami nízké úrovně v zahraničí (zejména Karibská oblast jako Dominika, Dominikánská republika, St. Kitts a Nevis apod.), s trusty ve Spojených státech amerických nebo, jde-li o bankovní spojení s USD, Spojené státy do dnešního dne nedořešily nevyrovnanost Portorika vůči dalším státům a nadále se v tomto regionu potkáváme s bankami relativně laxnějšími ve srovnání s kontinentálními (americkými). Není také výjimkou propojování s kanadskými MSB v zájmu jednoduchého přesouvání likvidity mimo Spojené státy pro mezinárodní platby.

⁴²⁵ SEC: *Proposal of Securities and Exchange Commission: Safeguarding Advisory Client Assets* [online]. [www.sec.gov](https://www.sec.gov/files/rules/proposed/2023/ia-6240.pdf) [citováno 27. srpna 2024]. Dostupné z: <https://www.sec.gov/files/rules/proposed/2023/ia-6240.pdf>.

9.3 Úprava a praxe safeguardingu v Kanadě

I přes geografickou blízkost ke Spojeným státům americkým se Kanada přiklonila k úpravě ochrany klientských prostředků formami populárními v jiných rozvinutých zemích, respektujíc veškeré tři varianty. V KRPA (článek 20 odst. 1) využili zákonodárci prakticky identické definice:

- a) „držení prostředků na **trustovém účtu** v trustu nevyužívaném pro jakýkoliv jiný účel“,
- b) „(...) na dedikovaném účtu nebo stanoveným způsobem a podnikajíc stanovená opatření ve vztahu k prostředkům, účtu nebo způsobu (**segregace**)“,
- a) „(...) na účtu, který není využíván pro jakýkoliv jiný účel a je **pojištěn** nebo **zajištěn** ve vztahu k prostředkům do výše stejné nebo vyšší, než je hodnota (klientských) prostředků na účtu“.⁴²⁶

Úpravu doplňuje nařízení KRPAG, které v článcích 13 a 14 stanovuje povolené úvěrové instituce ve vztahu k jednotlivým formám safeguardingu.⁴²⁷ Mimo základní ustanovení přinesli kanadští zákonodárci i další povinnosti ve vztahu k ochraně klientských prostředků, a to stanovením povinného okamžitého přístupu klientů k jejich prostředkům na chráněném sběrném účtu [článek 15 odst. 1 písm. a) KRPA], zamezení výdělků platební instituce na úročení klientských prostředků (článek 15 spolu s článkem 20), dedikovaného zaměstnance pro dohled nad ochranou klientských prostředků (článek 15 odst. 4) a pravidelnou kontrolu dodržování povinností ve vztahu k nim (článek 17).

Nařízení KRPAG navíc poskytuje i extenzivní vysvětlení důvodů pro přijetí ustanovení upravujících ochranu klientských prostředků s respektováním primárně povinnosti ochrany klientů v případě insolvence platební instituce ve formách definovaných v KRPA.⁴²⁸ S tím jsou spojena i pravidelná hlášení a určení konkrétní osoby pro interní dohled nad dodržováním uvedených pravidel.

V praxi to znamená, že dohledový orgán **BoC** očekává od jednotlivých MSB kontrolu stavu klientských prostředků na účtu na každodenní bázi, pravidelnou reconciliaci a dodržování přísné segregace od prostředků společnosti (včetně samotného čísla účtu, dodržování a implementace zásad segregace) v rámci běžné operativy (články 2.4 až 2.12 směrnice BoC o safeguardingu).⁴²⁹ Samotné MSB

⁴²⁶ Retail Payment Activities Act (S.C. 2021, c.23, s.177) [online]. www.laws-lois.justice.gc.ca [citováno 27. srpna 2024]. Dostupné z: <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/R-7.36/page-2.html#docCont>.

⁴²⁷ KRPAG je nařízení Kanady o platebních službách pro retailové zákazníky SOR/2023-229. Retail Payment Activities Regulations: SOR/2023-229 [online]. www.canadagazette.gc.ca [citováno 27. srpna 2024]. Dostupné z: <https://canadagazette.gc.ca/rp-pr/p2/2023/2023-11-22/html/sor-dors229-eng.html>.

⁴²⁸ Tamtéž.

⁴²⁹ Bank of Canada: Draft Guidelines: Safeguarding end-user funds [online]. www.bankofcanada.ca [citováno 27. srpna 2024]. Dostupné z: <https://www.bankofcanada.ca/wp-content/uploads/2024/02/safeguarding-end-user-funds.pdf>.

tudíž nemají ani zdaleka takovou volnost, co se týče ochrany klientských prostředků, jak je tomu ve Spojených státech amerických, protože je v rámci dohledu vyžadováno, aby si otevřely **účet u úvěrové instituce** (s výjimkou uvedenou níže), přičemž si mohou vybrat mezi **lokální** kanadskou institucí, nebo i **zahraniční bankou**, nicméně i ta musí poskytovat dedikovaný, oddělený účet (tedy nejen formou reference jako v případě virtuálních IBAN) pro klientské prostředky. BoC dále uvádí, že vyžaduje i kvalitativně obdobnou bankovní instituci pro segregované účty jako v případě úvěrových institucí v Kanadě.⁴³⁰ Je samozřejmě otázkou, jaká je situace u zahraničních bank v zemích s volnějši regulací a dohledem než v Kanadě, tedy jestli například FINTRAC v takovém případě reálně zasáhne, či se o daném případě jedná až ve chvíli, kdy dojde ke stížnosti příslušných klientů nebo samotnému řízení (v praxi mnohem pravděpodobnější). Je totiž očekávatelné, že sám MSB tuto skutečnost nehlásí a dohled FINTRAC nemá takové kapacity, aby byl schopen takovou situaci proaktivně řešit.

Za zmínku stojí, že MSB je pro platební služby umožněn i **účet u dalších neúvěrových platebních institucí**, avšak i tady BoC upozorňuje, že se jej i v takovém případě požadavky na safeguarding týkají v plné míře a MSB musí zajistit ochranu klientských prostředků.⁴³¹ To znamená, že se hlavně aplikuje článek o okamžité realizaci platebních pokynů klientů a okamžitý přístup ke klientským prostředkům.

9.4 Úprava a praxe safeguardingu v Singapuru

Pramenem pro úpravu safeguardingu v Singapuru je SPSA, konkrétně článek 23 odst. 2, který sleduje identický systém ochrany klientských prostředků buď formou uložení na segregovaném účtu úvěrové instituce [článek 23 odst. 2 písm. a)], formou zajištění [článek 23 odst. 2 písm. b)], či uložení prostředků na tzv. trustovém účtu u úvěrové instituce [článek 23 odst. 2 písm. c)]. V praxi značně převažuje první forma segregace, tento obecný rámec se ale nijak zásadně neliší od koncepce jiných rozvinutých zemí.

Zvláštností singapurské úpravy je však stanovení lhůty na povinné **ukládání prostředků na sběrném (chráněném) účtu do jednoho dne**. Lhůta je uvedena přímo v SPSA v článku 23 upravujícím formy safeguardingu. Představa zákonodárců se vztahovala zejména na vnitrostátní platební služby, kde splnění takové povinnosti nečelí překážkám díky rozvinutému bankovnímu sektoru. Vzhledem k běžným potřebám mezinárodních převodů ale vznikla otázka, jak lze zajistit uložení prostředků na sběrném účtu do jednoho dne v jejich případě, neboť takové platby lhůtu jednoho dne k realizaci často přesahují (i bez zohlednění možného zpomalení v důsledky AML/CFT kontrol). Běžně je tento model řešen vkladem majitele na účet společnosti, aby měla společnost dostatečný kapitál, případně je možný úvěr

⁴³⁰ Tamtéž v článku 2.14.

⁴³¹ Tamtéž v článku 2.17.